

OECD pensionide väljavaade 2018

Eestikeelne kokkuvõte

Kogumispensionide ja nn jooksvalt finantseeritavate pensionide omavahel ühendamine, automaatsed mehhanismid ja tugev turvavõrgustik pensionäridele parandavad pensioni tulemusi

Pensionisüsteeme kavandavad poliitikud peaksid kaaluma oma eesmärgi (vaesuse leevendamine, ümberjaotus, jätkusuutlikkus ja tarbimise piiramine) ja riske (demograafilised, sotsiaalsed, tööjõuga seotud, makroökonomilised ja finantsilised).

Pensionäride jaoks on oluline kindel turvavõrk, samuti mitmekesine ja tasakaalustatud pensionisüsteem, mis sisaldab finantskomponenti, eriti kui poliitiliseks eesmärgiks on riiklike säästude edendamine ja ümberjaotamine seoses pikaajaliste investeringutega. Lisaks vajavad hästi kavandatud pensionisüsteemid automaatset mehhanismi, mis ühendaks hüved majandusliku ja demograafilise olukorraga. Süsteemid peaksid olema finantsiliselt jätkusuutlikud ja tagama kindlaksmääratud hüvitiste korra.

Riigid peaksid pensionisüsteemide mitmekesistamisel kehtestama uut finantseerimiskorda järk-järgult, eriti kui sissetulekud hakkavad osaliselt või täielikult asendama jooksvat süsteemi. Poliitikakujundajad peaksid üleminekut hoolikalt hindama, sest see võib tekitada täiendavat lühiajalist pinget riigi rahanduses ja suurendada üksikisikute riske.

Riigid võivad täiustada stiimulite väljatöötamist pensionivara kogumiseks

Maksustatavad ning mittemaksustatavad soodustused võivad kaasa aidata säästude kogumisele pensionipõlveks, pakkudes maksusoodustust ning vähendades üksikisikute üldist maksukoormust, kuigi sellega kaasnevad lisakulud. Projekt peaks arvestama kõikide sissetulekurühmade pensionivara säästmise vajaduste ja võimalustega ning kehtestama miinimumnõude kohaselt maksustamise neutraalsuse tarbimise ja säästude vahel.

Maksueeskirjad peaksid olema arusaadavad, stabiilsed ja järjepidevad kõikide pensioniskeemide puhul. Maksukrediite, kindlasummaliste maksude mahaarvamisi ning sobivaid sissetulekuid saab kasutada samaväärse maksusoodustuse tagamiseks sissetulekurühmade hulgas. Maksukrediite pakkuvad riigid võivad kaaluda nende muutmist hüvitatavaks ning nende kandmist pensionikontodele. Mittemaksustatud lisatasud, eelkõige fikseeritud nominaaliga toetused, aitavad suurendada väiksema sissetulekuga inimeste sääste. „EET“-maksusüsteemiga riigid peaksid säilitama edasilükatava tulumaksu struktuuri ja kõik riigid, kes kaaluvad finantsstiimulite kehtestamist, peaksid uurima nende enda maksubaasi ja demograafilisi suundumusi.

Pensionikindlustuse haldamisega kaasnevate kulude ühtlustamine nõuab paremat avalikustamist, hinnakujunduseeskirju ja struktuurseid lahendusi

Pensioniteenuste pakkumine hõlmab selliseid kulusid nagu haldamine ja investeerimistegevus, mille eest maksavad liikmed ja tööandjad. Need kulud võivad oluliselt mõjutada kogunenud pensionikindlustuse

lõplikku väärtust. Mõned pensionisüsteemid võivad olla ka kallimad, näiteks need, mis pakuvad rohkem valikuvõimalusi.

Läbipaistvuse parandamise meetmed on olulised, kuid kulude ja tasude ühtlustamiseks nendest ei piisa. Need toimivad kõige paremini siis, kui neid toetavad hinnakujundus ja struktuurilahendused. Netootluse maksimeerimiseks võivad poliitikakujundajad ja reguleerivad asutused kasutada selliseid meetmeid nagu võrdlusuuringud ja investeerimiskulude sidumine portfelli tulemuslikkusega.

Riikliku tähtsusega investeerimisasutuste juhtimis- ja investeerimisviisid pakuvad kasulikke suuniseid reguleerivate raamistike tugevdamiseks

Mitu riikliku tähtsusega investeerimisasutust omavad ühiseid jooni ja annavad tõendeid hea valitsemistava ja investeerimisviiside kohta. Neil on riiklikul tasemel reguleerivad ja õiguslikud raamistikud; selgelt väljendatud missioonid investeerimispoliitika suunamiseks; järelevalveasutus, mis vastutab pädevate asutuste ja liikmete eest; nende juhtimiskorralduse ning investeeringute ja riskijuhtimise läbipaistvus, et nad vastutaks erinevate sidusrühmade eest.

Need institutsioonid väljendavad tulemuslikkuse eesmärgi oma ülesannete osas ja jälgivad selle pikaajalise eesmärgi täitmist, võrreldes turgude võrdlusalusega. Sihtkuupäev ja elutsükli fondid on individuaalsete kontodega institutsioonide eelistatud strateegia. Pikaajalised tagastamisstrateegiad võivad pakkuda paremat tulu, kuid suurema riski tõttu ei pruugi pensionile jäävad liikmed saada piisavalt vahendeid.

Automaatsed funktsioonid, vaikimisi valikuid, lihtne teave ja valik, rahalised stiimulid ja finantsharidus viivad pensionipõlve paremate tulemusteni

Finantsalaste teadmiste madal tase ja vildakad käitumisharjumused võib viia selleni, et inimesed teevad pensioniga seoses ebamõistlikke otsuseid.

Sellised mehhanismid nagu sissemaksete automaatne teostamine ja suurendamine võivad rakendada inertsit, et muuta pensionisüsteemid kaasavamaks ja aidata suurendada sissemaksete taset. Inimesed, kes ei suuda või ei soovi valida sissemaksete määra, pensioni pakkujat, investeerimisstrateegiat või pensionijärgset toodet, võivad kasutada vaikimisi valikuid.

On ka muid vahendeid, mis aitavad kaasa otsuste tegemisel, sealhulgas veebirakendused, võimaluste piiramine ja võrdlemise lihtsustamine ning rahalised soodustused. Pensioniaruanded võivad lihtsalt edastada põhiteavet, samal ajal kui finantshariduse seminarid ja finantsnõustamine aitavad inimestel sellist teavet paremini mõista.

Pensioniea suurem paindlikkus ning progressiivsed riiklikud pensionid ja maksureeglid käsitlevad lühema eeldatava elueaga elanikkonnarühmade ebasoodsaid rahalisi tingimusi

Madala sotsiaalmajandusliku staatusega gruppidesse kuuluvate isikute eeldatav eluiga on lühem kui kõrge sotsiaalmajandusliku staatusega gruppidesse kuuluvatel isikutel. Nad võivad olla majanduslikult ebasoodsamas olukorras, kui nad veedavad pensionil vähem aega, võrreldes töötatud ajaga, ja saades „tagasi“ väiksema tulu, kui on nende poolt kogutud reaalne pensionivara. Riiklikud pensionid ja maksureeglid võivad kaasa aidata selle ebasoodsa olukorra lahendamisele.

Eeldatava eluea pikenemise valguses peab pensionisüsteemide jätkusuutlikkuse parandamise poliitika arvestama, kuidas see võib mõjutada erinevatesse soo- ja sotsiaalmajanduslike rühmadesse kuuluvaid isikuid. Üldiselt on vaja töötada kauem, kuid kõik grupid ei pruugi seda tingimata teha. Pensioniea suurenenud paindlikkus on kõikide rühmade pensionitulemuste parandamise eelduseks, tagades, et madalama sotsiaalmajandusliku staatusega rühmi ei karistata pensionile jäädes selle eest, et neil on lühem eeldatav eluiga.

Toitjakaotuspensionid mängivad endiselt olulist rolli, kuid need ei tohiks vähendada töölemineku stiimuleid ega mõjutada üksikute inimeste poolt paaride moodustamise otsuseid

Toitjakaotuspensionid on endiselt vajalikud, et tagada sama elukvaliteet ka pärast partneri surma. Kuid püsiva toitjakaotuspensionini saamine enne pensioniea saabumist ei tohiks olla lubatud. Selle asemel peaksid olema ajutised toetused, mis aitaksid uue olukorraga kohaneda.

Toitjakaotuspensionide maksumus tuleks arvutada iga paari puhul eraldi või vähemalt kõikide paaride olukorda arvestades. Eelarvelise neutraalsuse reformi seisukohalt tähendab see seda, et üksiku isiku pensioni tase oleks kõrgem kui kellelgi, kes elab paaris, saades tulu toitjakaotuspensionini arvelt.

Eelmiste abielude partnerid ei tohiks abi saada, kuna neil puuduvad käesolevad kulud, mida leevendada. Pensioniõiguste jagamisel on mõned eelised, kuigi mõned riigid pooldavad partnerite individuaalset kohtlemist soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks.

© OECD

Käesolev kokkuvõte ei ole OECD ametlik tõlge.

Käesoleva kokkuvõtte kasutamine on lubatud OECD autoriõiguse ja originaalse väljaande pealkirja mainimisel.

Erinevates keeltes kokkuvõtted on väljavõtted OECD esialgsest inglise- ja prantsuskeelsest väljaandest.

Lugege inglisekeelset täisversiooni OECD iLibrary's!!

© OECD (2018), *OECD Pensions Outlook 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/pens_outlook-2018-en